

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös kuluttajapolitiikkaa tukevien yhteisön toimien rahoitusta koskevista yleisistä puitteista vuosille 2004–2007”

(KOM(2003) 44 lopullinen – 2003/0020 (COD))

(2003/C 234/19)

Neuvosto päätti 12. helmikuuta 2003 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 308 artiklan nojalla pyytää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta ehdotuksesta.

Asian valmistelusta vastannut ”yhtenäismarkkinat, tuotanto ja kulutus” -erityisjaosto antoi lausuntonsa 25. kesäkuuta 2003. Esittelijä oli Bernardo Hernández Bataller.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 16. ja 17. heinäkuuta 2003 pitämässään 401. täysistunnossa (heinäkuun 17. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 94 ääntä puolesta, 4 vastaan, ja yksi pidättyi äänestämästä.

1. Johdanto

1.1. Tammikuun 25. päivänä 1999 tehdyllä päätöksellä N:o 283/1999/EY⁽¹⁾ luotiin yleiset puitteet kuluttajia koskeville yhteisön toimille. Niiden perustavoitteena oli koota yhteen kuluttajien hyväksi toteutetut aloitteet niin, että niiden vaikutukset koituisivat itse kuluttajille mahdollisimman suureksi hyödyksi. Samalla oli tarkoitus ottaa huomioon sellaisille järjestöille ja elimille suunnatut Euroopan yhteisön aloitteet ja tukitoimet, jotka toimivat kuluttajien edun puolesta yhteisön tai jäsenvaltioiden tasolla. Päätöksen taustalla oli Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 1998 antama tuomio (asia 106/96)⁽²⁾, minkä vuoksi katsottiin välttämättömäksi luoda välittömästi juridiset puitteet kuluttajansuojeluun tarvittavien kulujen kattamiseksi.

1.2. Päätöksellä pyrittiin vahvistamaan kuluttajansuojan alalla toimivien elimien ja järjestöjen valmiuksia, jotta ne pystyisivät entistä tehokkaammin panostamaan kuluttajanvalistukseen. Päätöksessä täsmennettiin kuluttajien etua ajaville järjestöille ja elimille tarkoitettun Euroopan yhteisön taloudellisen tuen muodot tarkoituksena taata yhteisön varojen mahdollisimman avoin ja tehokas käyttö.

1.3. Päätöksellä luotiin ensimmäiset lainsäädäntöpuitteet kuluttajien terveyteen ja suojeluun liittyvien eri alojen toimien rahoitukselle. Päätöksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2003.

1.4. Komitea antoi ehdotuksesta⁽³⁾ lausuntonsa, jossa se ilmoitti olevansa samoilla linjoilla komission kanssa. Komitea ilmaisi tukensa esitetyle puiteohjelmalle, mikäli siihen sisällytetään selvä viittaus toimintaohjelmaan. Joustavuuden osalta komitea ehdotti, että jätettäisiin riittävästi pelivaraa siten, että myöhemmin olisi mahdollista ottaa käyttöön uusi perussää-dös. Sen perusteella voitaisiin varata uusia määrärahoja asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi tilanteissa, joita mainittu puiteohjelma ei kata.

1.5. Komissio julkaisi 2001 kertomuksen⁽⁴⁾, jossa se esitti edellisten vuosien aikana koottujen kokemusten perusteella kolme päätelmää:

- joustavuuden edut toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa
- tarve soveltaa EU:n kuluttajapolitiikkaan entistä strategisempaa lähestymistapaa
- yhteisön kaikkiin asianmukaisiin politiikkoihin tehokkaasti integroitavan kuluttajalottuvuuden tärkeys.

1.5.1. Komissio on äskettäin julkaissut arviointikertomuksen⁽⁵⁾, jossa se toteaa, että kuluttajia koskevien määrärahojen

⁽³⁾ EYVL C 235, 27.7.1998.

⁽⁴⁾ Komission kertomus kuluttajapolitiisesta toimintasuunnitelmasta vuosiksi 1999–2001 ja kuluttajia koskevien yhteisön toimien yleisistä puitteista vuosiksi 1999–2003, KOM(2001) 486 lopullinen.

⁽⁵⁾ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle päätöksessä N:o 283/1999/EY tarkoitettujen yleisten puitteiden mukaisten kuluttajia koskevien yhteisön toimien täytäntöönpanosta ja arvioinnista vuosina 1999–2001, KOM(2003) 42 lopullinen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 283/1999/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, kuluttajia koskevien yhteisön toimien yleisistä puitteista, EYVL L 34, 9.2.1999.

⁽²⁾ Mainitun tuomion mukaan kaikkiin merkittäviin yhteisön toimiin varattavia budjettimäärärahoja kohden tarvitaan perussää-dös.

tulevissa oikeudellisissa puitteissa on juridiset ja talousarviokehityksiä koskevat linjaukset esitettävä entistä täsmällisemmin. Samoin on otettava huomioon poliittisessa tilanteessa tapahtuneet merkittävät muutokset, kuten itälaajentuminen ja uusi hallintotapa sekä uuden kuluttajansuojelua koskevan strategian hyväksyminen.

1.6. Toukokuussa 2002 komissio julkaisi asiakirjan "Kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2002–2006" (1). Siinä se asetti kuluttajapolitiikalle kolme uutta tavoitetta: yhteinen ja korkeatasoinen kuluttajansuoja, kuluttajansuojasääntöjen tehokas soveltaminen sekä kuluttajajärjestöjen asianmukainen osallistuminen EU:n politiikan laadintaan. Strategian perustana olevista avaintekijöistä voidaan mainita seuraavat: kuluttajanäkökohdian sisällyttäminen muihinkin EU:n politiikkoihin, sisämarkkinoiden mahdollisimman tehokas hyödyntäminen kuluttajien kannalta ja laajentumiseen valmistautuminen. Komitea antoi tiedonannosta lausunnon (2), jossa se ilmaisi kannattavansa nykyisen lainsäädännön tehokkaampaa soveltamista ja tuki kuluttajapolitiikan sisällyttämistä muihin asiaankuuluviin politiikanaloihin, myös koulutuspolitiikkaan. Myös neuvosto on velvoittanut komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että kuluttajia koskevista yhteisön toimista tulevaisuudessa annettavassa säädösehdotuksessa otetaan huomioon komission strategiassa hahmotellut tavoitteet ja tuetaan niitä (3).

2. Ehdotuksen pääsisältö

2.1. Ehdotuksen tavoitteena on luoda yleiset toimivat puitteet kuluttajapolitiikkaa tukeville yhteisön toimille. Kuluttajapolitiikka on määritelty komission toukokuussa 2002 julkaisemassa kuluttajapolitiittisessa strategiassa vuosiksi 2002–2006, ja siinä vahvistetaan seuraavat tavoitteet:

- yhteinen ja korkeatasoinen kuluttajansuoja
- kuluttajansuojelun sääntöjen tehokas soveltaminen
- kuluttajajärjestöjen asianmukainen osallistuminen yhteisön politiikkojen suunnitteluun.

2.2. Tavoitteet toteutetaan strategian liitteenä olevaan, uudistettavaan ja komission säännöllisesti tarkistamaan toimin-

taohjelmaan kuuluvien toimien avulla. Ehdotuksessa luodaan suorat yhteydet toisaalta vuosien 2002–2006 kuluttajapoliittisen strategian tavoitteiden ja painopistealojen sekä toisaalta niiden toimien välille, joita rahoitetaan ehdotetun päätöksen mukaisesti. Ehdotuksen oikeusperusta on EY:n perustamissopimuksen 153 artikla.

2.3. Ehdotuksen piiriin kuuluvat sellaiset kuluttajien turvallisuutta koskevat näkökohdat, jotka liittyvät non-food-tuotteisiin, kuluttajien taloudellisiin etuihin, kuluttajille suunnattuun tiedottamiseen ja kuluttajaneuvontaan, Euroopan tason kuluttajajärjestöjen tukemiseen sekä sen edistämiseen, että kyseiset järjestöt voivat vaikuttaa niitä itseään koskevaan politiikkaan.

2.4. Ehdotus kattaa nelivuotiskauden 2004–2007. Kauden kokonaisbudjetiksi ehdotetaan yhteensä 72 miljoonaa euroa eli 18 miljoonaa euroa vuodessa toimintamäärärahoina ja 32 miljoonaa eli 8 miljoonaa euroa vuodessa henkilöstö- ja muina hallintomäärärahoina. Näin pyritään vakauttamaan kuluttajapoliittisten toimien budjetti.

2.5. Yhteisrahoitusta voivat saada vain erityishankkeet, joilla tuetaan kuluttajapoliittisen strategian seuraaviin erityisaloihin liittyviä tavoitteita:

- kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojeleminen non-food-tuotteiden ja palvelujen yhteydessä
- kuluttajien taloudellisten etujen suojeleminen
- kuluttajille suunnatun tiedotuksen ja kuluttajaneuvonnan edistäminen
- Euroopan tason kuluttajajärjestöjen tukeminen.

Ehdotuspyyntöjä on tarkoitus tehdä vähintään joka toinen vuosi, jotta tuetut hankkeet voivat olla mahdollisimman kattavia ja kestäviä.

2.6. Ehdotukseen ei sisälly erityishankkeiden taloudellisen tuen valinta- eikä myöntämiskriteereitä. Tällaiset kriteerit asetetaan sen sijaan vuosittaisessa työohjelmassa, joka esitetään neuvoo-antavalle komitealle. Sen tehtävänä on avustaa komissiota ehdotetun päätöksen täytäntöönpanossa. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti erityishankkeiden yhteisrahoitusta ei käytetä pienehköjen valtakunnallisten kuluttajajärjestöjen toiminnan tukivälineenä, vaan komissio rahoittaa sen sijaan välittömästi sellaisten kuluttajajärjestöjen tuki- ja vahvistamistoimia, jotka panostavat henkilöstönsä koulutukseen ja parhaiden käytänteiden vaihtoon.

(1) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kuluttajapolitiittisesta strategiasta vuosiksi 2002–2006, KOM(2002) 208 lopullinen.

(2) EUVL C 95, 23.4.2003.

(3) Neuvoston päätöslauselma, annettu 2 päivänä joulukuuta 2002, yhteisön kuluttajapolitiittisesta strategiasta vuosiksi 2002–2006. EUVL C 11, 17.1.2003.

2.7. Euroopan tason kuluttajajärjestöjen tukikelpoisuus-kriteereitä muutetaan niin, että mainittujen järjestöjen on oltava riippumattomia teollisuudesta, kaupasta ja muista liiketoimintaan liittyvistä etunäkökohdista ja että niiden toiminnan pääta-voitteena on oltava Euroopan kuluttajien terveydellisten, turvallisuu-teen liittyvien ja taloudellisten etujen ajaminen.

2.7.1. Ehdotuksessa tarkastellaan yhteisön rahoitustukea koskevia erilaisia yksityiskohtaisia sääntöjä. Niissä esitetään komission tuen eriasteisia malleja ja rahoituksen eriasteisia prosenttiosuuksia.

2.7.2. Ensiksi mainittakoon komission suoraan käynnistä- mät toimenpiteet, joiden rahoituksesta se vastaa sataprosenti- sesti. Ne toteutetaan hankintamenettelyihin perustuvien sopi- musten avulla. Toimet koskevat seuraavanlaisia näkökohtia:

- kuluttajansuojaa koskevien toimien neuvonta, analysoin- ti, tutkimusten teko ja teknisten, lainopillisten tai sosiaalis- taloudellisten ehdotusten laadinta
- kuluttajansuojasääntöjen valvonta, seuranta ja arviointi, mukaan lukien tietokantojen ja muiden tietoteknisten työkalujen kehittäminen
- kuluttajajärjestöjen tukeminen antamalla kyseisille järjes- töille teknistä ja lainopillista neuvontaa, järjestämällä koulutusta niiden henkilöstölle sekä antamalla varsinaista kuluttajavalistusta ja neuvontaa ja kehittämällä tämän alan aloitteita.

2.8. Seuraavaksi mainittakoon sellaisten yhteisön tai jäsen- valtioiden tasolla toteutettavien erityishankkeiden osarahoitus, joita voidaan myöntää kaikille teollisuuden ja kaupan juridisille henkilöille tai itsenäisten juridisten henkilöiden yhteenliittymil- le. Hankkeen käytännön toteutuksesta aiheutuvat kulut voi- daan korvata 50- tai 70-prosenttisesti.

2.8.1. Viimeksi mainittakoon taloudellinen tuki, joka on tarkoitettu Euroopan tason kuluttajajärjestöjen toiminnan avustamiseksi siinä muodossa kuin se on määritelty itse päätösehdotuksessa. Euroopan tason kuluttajajärjestöjen rahoitustuen ehdottomaksi katoksi on vahvistettu 50 % toiminta- kuluista tai 95 % sellaisten järjestöjen kuluista, jotka puolusta- vat kuluttajien etuja kehitettäessä Euroopan tason standardeja tuotteille ja palveluille, koska kyseisellä toiminnalla on suurta poliittista merkitystä ja se on ”yleiseurooppalaisesti merkit- tävää”.

2.8.2. Samoin esitellään erityissäännöksiä, jotka koskevat komission ja jäsenvaltioiden yhdessä toteuttamia ja rahoittamia seuraavanlaisia toimia:

- taloudellinen tuki, joka kuuluu osana toiminnassa oleviin yhteisön verkkoihin; verkot tarjoavat kuluttajille tietoja ja

apua, jotta nämä voivat käyttää oikeuksiaan ja hyödyntää asianmukaisia riidanratkaisumenettelyjä

- toimet, joita kehitetään jäsenvaltioiden kanssa tehtävässä hallinnollisessa tai toimeenpanoyhteistyössä.

2.9. Ehdotukseen sisältyy niin ikään sääntöjä, jotka koske- vat julkaisemista, seuranta ja arviointia, toimenpiteiden täy- täntöönpanoa ja apua, jota neuvoa-antava komitea antaa komissiolle.

3. Yleistä

3.1. Komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että yhteisön kuluttajapoliittisten toimien rahoitusta varten tarvitaan yleiset oikeudelliset puitteet, jotka perustuvat yhtenäisyyteen, hyvään varainhoitoon ja talousarvion avoimuuteen.

3.2. On hyvin myönteistä, että sekä vuosien 2002–2006 kuluttajapoliittisen strategian ennakoarvioinnista että sitä edeltävän päätöksen N:o 283/1999/EY täytäntöönpanon jälki- arvioinnista lähtien komissio on halunnut tehostaa kyseisiä toimia ja mukauttaa ne paremmin tavoitteisiinsa. Hyvä varain- hoito määritellään taloudellisuuden, tehokkuuden ja tarkoituk- senmukaisuuden perusteella, ja sen toteutuminen varmistetaan mitattavilla toimikohtaisilla tehokkuusindikaattoreilla, jotta voidaan arvioida saavutettuja tuloksia. Komitea kannattaa sitä, että toimielimet suorittavat ennako- ja jälkiarvioinnin uusien yleisten rahoituspuitteiden vaatimusten mukaisesti.

3.3. Vaikuttaa järkevältä, että käsillä olevassa ehdotuksessa ei käsitellä elintarvikkeisiin liittyviä toimia, sillä elintarviketur- vallisuu-utta koskevan valkoisen kirjan sekä asetuksen (EY) N:o 178/2002 mukaisesti elintarviketurvallisuu-teen liittyvät menot rahoitetaan erillisten säädösten perusteella.

3.4. Tehokkuuteen pyrkiessään komissio katsoo, että vuo- tuinen hankekierron osoittautunut huomattavaksi resurssija syöväksi tehtäväksi niin komissiolle kuin hakijoillekin. Hallin- nollinen taakka on suurempi kuin EU:n tasolla saatu lisäarvo tai rahoitettujen hankkeiden pitkäaikainen vaikutus. Tästä syystä ehdotuspyynnöt on päätetty julkaista vähintään joka toinen vuosi. On kuitenkin tehtävä selväksi, että periaatteessa kaksivuotisen projektikierron luominen ja ehdotuspyyntö- jen julkaiseminen vähintään joka toinen vuosi eivät merkitse sitä, että tukea saavien hankkeiden on välttämättä oltava kaksivuotisia, mikä olisi liian jäykkä vaatimus muuttuvilla markkinoilla.

3.5. Komissio ehdottaa nelivuotiskauden 2004–2007 kokonaisbudjetiksi yhteensä 72 miljoonaa euroa toimintamäärärahoina ja 32 miljoonaa euroa henkilöstö- ja muina hallintomäärärahoina. Tämä merkitsee 18 miljoonaa euroa vuodessa edelliseen ja 8 miljoonaa euroa vuodessa jälkimmäiseen tarkoitukseen. Komissio myöntää itsekkin, että suoritettussa ennakkoarvioinnissa ulkopuoliset asiantuntijat epäilivät ehdotetun toimintaohjelman riittävyttä. Tässä mielessä olisi hyvä paitsi kohentaa saavutettujen tulosten ja käytettyjen varojen suhdetta myös pyrkiä myöntämään enemmän varoja ja henkilöstöä, varsinkin kun otetaan huomioon, että tällä nelivuotiskaudella tukia saavat myös laajentumisen myötä liittyvät uudet jäsenvaltiot. Kolmannet maat, niin EFTA/ETA-valtiot kuin muut bilateraalisiin sopimuksiin EU:n kanssa assosioituneet valtiot, voivat myös olla näiden toimien edunsaajia sen mukaan, miten ne osallistuvat ja maksavat osuutensa talousarvioon. Uusien jäsenvaltioiden osallistumisesta seuraa, että laajentumisen rahoitusnäkymien parhaillaan tehtävä mukauttaminen lisää kyseisten rahoituspuitteiden määrärahoja noin 2,5 miljoonalla eurolla vuodessa.

3.6. Ehdotuksessaan komissio suosii eurooppalaisia järjestöjä siten, että ne ovat ainoita toiminta-avustusten edunsaajia. ETSK toteaa, että todellisuudessa tämäntyyppisiä avustuksia saa yksi ainoa järjestö, ja katsoo siksi, että komission tulisi olla joustavampi ja muuttaa määritelmää siten, että myös muut vakiintuneet kuluttajansuojelun puolesta toimivat järjestöt voivat jatkossakin saada toiminta-avustuksia. Komission tulee valvoa, etteivät käytännössä vain vahvimmat ja voimakkaimmat järjestöt hyödy tämän rahoituskehityksen toimista.

3.6.1. Komitea ehdottaa täten, että ”eurooppalainen kuluttajajärjestö” määriteltäisiin seuraavasti: ”Valtiovallasta riippumaton, voittoa tavoittelematon järjestö, jonka päätavoitteisiin kuuluu kuluttajien etujen ja terveyden edistäminen ja suojele kuluttajia puolustamalla, edustamalla heitä ja heidän etujaan ajamalla sekä tiedon, koulutuksen ja neuvojen tarjoaminen ja aloitteiden tekeminen heidän hyväkseen. Sillä on jäsenjärjestöjä useimmissa jäsenvaltioissa, ja se on saanut jäsenjärjestöiltään valtuutuksen edustaa kuluttajien etuja yhteisön tasolla.”

3.6.2. ETSK esittää komissiolle, että kuluttajien edustusta kuluttajakomiteassa ei ratkaista niiden kriteerien perusteella, joita sovelletaan rahoituksen myöntämisessä.

3.7. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea katsoo, että toimintaan myönnettävien tukien lähestymistapaa tulee muuttaa monitahoisemmaksi, vaikka kannattaakin tavoitetta vahvistaa

eurooppalaisen kuluttajansuojelun ja sen hyväksi työskentelevien järjestöjen toiminnan puitteita. Niinpä komitea toteaa, että talousarvion toteuttamisessa on noudatettava tehokkuusperiaatetta, joka tarkoittaa käytettyjen varojen ja saavutettujen tulosten parasta mahdollista suhdetta. Komissio ei saa unohtaa tätä periaatetta, sillä perustamissopimuksen 274 artiklan mukaan se on viime kädessä vastuussa talousarvion toteuttamisesta.

3.7.1. On tärkeää erottaa toisistaan järjestöjen koko ja voimavarat, niiden yhteisö- ja jäsenvaltiotasoinen ulottuvuus sekä niiden ehdotusten yleiseurooppalainen merkittävyys ja hyöty koko yhteisön kannalta. On olemassa useita Euroopan kuluttajien kannalta strategisesti hyvin tärkeitä aloja, kuten uusi teknologia, sähköinen viestintä, itse- ja yhteissäätely, joukkokanteet, uudet rahoituspalvelut jne., joilla erikoistuneet kuluttajansuojajärjestöt voivat tuottaa merkittävää lisäarvoa riippumatta organisaationsa vahvuudesta ja myös toimintalansala laajuudesta.

3.7.2. Komitea katsoo myös, ettei komissio saa luopua eri jäsenvaltioissa toteutettavien yhteisön hankkeiden koordinoititehtävästä, vaan sen tulisi päinvastoin säilyttää tämä rooli ja vahvistaa sitä. On olemassa olosuhteiden ja tulosten konkreettista arviointia pidemmälle meneviä esimerkkejä, jotka osoittavat, että jäsenvaltiotason järjestöjen toiminta on sovitettavissa yhteen yhteisön tasolla lisäarvoa tuottavien hankkeiden kanssa, kun komissio vastaa koordinoinnista.

3.7.3. Ehdotetun päätöksen 7 artiklassa määritellään edunsaajat. Artiklan 2 ja 3 kohdassa määritellään ”eurooppalaiset kuluttajajärjestöt” eri tavoin. Vaikka tämä liittyy rahoituksen erilaisiin tavoitteisiin ja standardointitoimien strategiseen merkitykseen, erilaiset määritelmät voivat aiheuttaa ongelmia, ja siksi olisi hyvä sopia yhdestä ainoasta määritelmästä, kuten kohdassa 3.6.1 on esitetty.

3.7.4. ETSK kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kuluttajajärjestöjä ottamaan huomion vammaisten mahdollisuudet osallistua aktiivisesti kuluttajapolitiittiseen toimintaan.

3.7.5. Komitean mielestä on outoa, että Euroopan yhdyntymisen nykytilanteessa ei perusvaatimuksena edellytetä, että kyseisten kuluttajajärjestöjen toiminnan on oltava ”demokratista” ja avointa ja niiden organisaatiota koskevien tietojen tulee olla yleisön saatavilla.

3.7.6. Komitea toteaa, että ehdotettu päätös olisi voimassa vuosina 2004–2007, kun taas kuluttajapoliittinen strategia, johon päätös liittyy, koskee ajanjaksoa 2002–2006. Vaikka komission sisäiset perustelut asialle ovat ymmärrettävät, tällainen ajallinen epäjohdonmukaisuus saattaa aiheuttaa ongelmia tulevaisuudessa.

3.8. Oikeushenkilöille tai riippumattomille yhteenliittymille voidaan myöntää yhteisrahoitusta yhteisön tai jäsenvaltioiden tasolla toteutettaviin hankkeisiin, joilla tuetaan kohdassa 2.1 esiteltyjä kuluttajapolitiikan tavoitteita. Vaikuttaa selvältä, että kyseiset hankkeet voidaan toteuttaa sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla ja että rahoitusta voidaan myöntää kaikille henkilöille tai yhteenliittymille, jotka täyttävät riippumattomuuden vaatimuksen, vaikka ne eivät olisikaan edustavia yhteisön tasolla.

3.8.1. Komitea katsoo, että tukea myönnettäessä tulisi korostaa rajatylittävää toimintaa tai yhteistyötä eri jäsenvaltioiden järjestöjen välillä. Koska eri jäsenvaltioiden kuluttajajärjestöjen välinen yhteistyö on ongelmallista, komission tulisi etsiä tähän sopivia välineitä.

3.8.2. ETSK katsoo myös, että yhteisrahoitusta myönnettäessä tulee suosia kuluttajavalistusta edistäviä hankkeita.

3.8.3. Komission tulisi rahoittaa ensisijaisesti konkreettisia hankkeita, joilla on strategista merkitystä ja jotka vastaavat kuluttajapolitiikan tavoitteita. On pidettävä mielessä, että hankkeet synnyttävät usein uudenlaista toimintaa ja edellyttävät organisaatioiden tavallisia resursseja täydentäviä erityisiä teknisiä ja henkilöstövoimavaroja.

3.8.4. Yleisesti ottaen komitea ihmettelee, miksi myös hankkeiden yhteisrahoitukseen tarkoitettun rahoitustuen enimmäisosuudeksi ei ole asetettu 95 prosenttia tukikelpoisten hankkeiden toteuttamiskustannuksista, mikäli hankkeiden tuottama hyöty ja laajuus sitä edellyttävät. Kokemus on osoittanut, että osarahoitus pakottaa kuluttajajärjestöt etsimään hankkeilleen muita rahoitustapoja. Näille on kuitenkin asetettu merkittäviä rajoituksia, mikä haittaa aloitteiden tekemistä.

3.9. Komitea on tyytyväinen siihen, että komissio soveltaa avoimuusperiaatetta suunniteltuihin julkaisu-, seuranta- ja arviointitoimiin. Siksi komitea katsoo, että ehdotukset ja luettelo edunsaajista on pyrittävä toimittamaan kuluttajajärjestöille tehokkaammin hyödyntäen kaikkia komission käytössä olevia keinoja, niin sähköisiä välineitä kuin virallista lehteä.

3.10. Ehdotetulla päätöksellä perustetaan komissiota avustava neuvoo-antava komitea. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea muistuttaa komissiota siitä, että sillä on velvollisuus asianmukaisesti perustella käytettävä komiteamenettely sekä komitean kokoonpano (1).

3.11. Komitea muistuttaa toistamiseen komissiota siitä, että vuoden 2006 jälkeisten rahoitusnäköymien puitteissa on tarpeen osoittaa julkisia varoja eurooppalaisen tutkintaelimen perustamiseen kuluttajien oikeuksien suojelemiseksi. ETSK odottaa kiinnostuneena tätä koskevaa komission ehdotusta.

(1) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä tammikuuta 2003, asia C-378, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, kohta 63.

Bryssel 17. heinäkuuta 2003.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Roger BRIESCH